

קבצן ללא ידיים-

מעשה משבעה קבצנים היום השישי.

ספר סיפורי מעשיות - מעשה יג

ביום השישי היו גם כן שמחים. והיו מתגעגעים: איך לוקחין בכאן את אותו שהיה בלא ידיים? והנה הוא בא, ואמר הנני! הנה באתי אצלכם על החתונה. ואמר להם גם כן כנ"ל, ונשק אותם ואמר להם: (אתם סבורים שאני בעל מום בדי). אין אני בעל מום כלל על ידי. רק באמת יש לי כח בדי, רק שאין אני משתמש עם הכח שבידי בזה העולם. כי אני צריך את הכח לענין אחר. ויש לי הסכמה על זה מן המבצר של מים.

כי יש מעשה. כי פעם אחת חשק מלך אחד בבת מלכה, והשתדל בתחבולות לתפסה, עד אשר עלתה בידו ותפסה:

פעם אחת חלם לו לאותו המלך, שהיא עמדה עליו והרגה אותו. והקיץ ונכנס החלום בלבו, וקרא לכל פותרי חלומות ופתרו לו כפשוטו. שיתקים החלום כפשוטו, שהיא תהרג אותו. ולא יכל המלך לתת עצה לנפשו מה לעשות לה. יהרג אותה צר לו. ישלחה מעל פניו זה חרה לו, כי איש אחר יקחנה. וזה חרה לו מאד. כי הוא השתדל אחריה כל כך, ועתה תבוא ליד אחר. וגם אם ישלחה ותבוא ליד אחר, עתה בודאי יוכל להתקים החלום שהיא תהרג אותו, מאחר שהיא אצל אחר. יחזיקה אצלו הוא מתירא מחמת החלום כנ"ל. ולא ידע המלך מה לעשות לה. בין כך נתקלקל האהבה שלה אצלו קצת קצת, מחמת החלום, ובכל פעם נתקלקל יותר ויותר. וכן היא גם היא נתקלקל גם כן האהבה אצלה בכל פעם יותר ויותר, עד שנעשה אצלה שנאה עליו, וברחה מפניו:

ושלח המלך אחריה לבקשה. ובאו והגידו לו שהיא נמצאת אצל המבצר של מים. כי יש מבצר של מים. ושם הם עשר חומות זו לפנים מזו, וכולן של מים. וגם הקרקע שהולכין עליה שם בתוך המבצר היא גם כן של מים. וכן יש שם אילנות ופרות, הכל של מים. ויפי המבצר וגדל החדוש של זה המבצר אין צורך לספר. כי בודאי הוא חדוש נפלא מאד, מאחר שהוא מבצר של מים. ולכנס בתוך זה המבצר אי אפשר. כי יהיה נטבע במים מי שיכנס בו, מאחר שהוא כולו של מים:

והבת מלכה הנ"ל כשברחה, באה עד אותו המבצר. והיתה הולכת שם סביב אותו המבצר של מים. והגידו למלך שהיא הולכת שם סביב אותו המבצר כנ"ל. והלך המלך וחילו לתפסה. כשראתה זאת הבת מלכה ישבה עצמה שתרופץ לתוך המבצר. כי היא רוצה יותר לטבע במים משיתפס אותה המלך, ותהיה אצלו. וגם, אולי אף על פי כן תנצל, ותוכל לכנס לתוך המבצר של מים הנ"ל. כשראה המלך כך שהיא בורחת אל המים, אמר: מאחר שהוא כן, על כן צוה לירות אותה. ואם תמות תמות. והיו מורים אותה, והגיעו אליה כל העשרה מיני חצים שמשוחים בעשרה מיני סמים כנ"ל. והיא ברהה לתוך המבצר הנ"ל, ונכנסה לתוכו, ועברה דרך השערים של החומות של מים. כי יש שם שערים באלו החומות של מים הנ"ל. והיא עברה ונכנסה לתוך כל העשרה חומות של המבצר של מים, עד שבאתה לפנים ונפלה שם ונשארה חלשות. ואני רופא אותה. (הינו זה שהוא בלא ידיים הנ"ל):

כי מי שאין בידו כל העשרה מיני צדקות הנ"ל אינו יכול לכנס לתוך כל העשרה חומות הנ"ל, כי יטבע שם במים. והמלך וחילו הנ"ל רדפו אחריה ונטבעו במים. ואני יכול לכנס לתוך כל העשרה חומות של מים הנ"ל. ואלו החומות של מים הם גלי הים שעמדו כחומה. והרוחות הם מעמידים גלי הים ומנשאין אותם. ואלו הגלים שהם העשרה חומות הנ"ל, הם עומדים תמיד שם. אך הרוחות הם המעמידים ומנשאין את הגלים. ואני יכול לכנס לתוך כל העשרה חומות כנ"ל, ואני יכול לחזור ולמשך ממנה, הינו מן הבת מלכה הנ"ל, כל העשרה מיני חצים. ואני יודע כל העשרה מיני דפיקין על ידי העשר אצבעות. כי בכל אצבע ואצבע מעשר אצבעות יודעין דפק מיוחד מהעשרה מיני דפיקין, ואני יכול לרפאות אותה על ידי כל העשרה מיני נגינה. ועל כן אני רופא אותה. נמצא שיש לי כח כזה בדי כנ"ל. ועתה אני נותן לכם זאת במתנה. ונעשה שם שמחה גדולה. וחדוה רבה מאד:

(44) ספר שיחות מוהר"ן אות - רעג

אמר: טוב להאדם להרגיל את עצמו שיוכל להחיות את עצמו עם איזה נגון. כי נגון הוא דבר גדול וגבוה מאד מאד, ויש לו כח גדול לעורר ולהמשיך את לב האדם להשם יתברך. ואפלו מי שאינו יכול לנגן, אף על פי כן בביתו ובינו לבין עצמו יוכל להחיות את עצמו באיזה נגון כפי שיוכל לזמר אותו, כי מעלת הנגון אין לשער. וכבר מבאר בדברי רבנו זכרוננו לברכה כמה תורות גבוהות מענין נגון (תנה). ועין בסוף המעשה של השבעה בעטלירס שם מרומז קצת מעלת הנגון. כי מבאר שם שעקר רפואת הבת מלכה שנפלה חלשות הוא על ידי נגון, הינו על ידי עשרה מיני נגינה כמו שמבאר שם עין שם. והבן מאד עד היכן הדברים מגיעים:

כי גם הנשמה הקדושה של כל אחד מישראל היא נקראת בת מלך כידוע והיא מונחת במקום שמונחת אצל כל אחד ואחד, עיפה ויגעה וחלושה בעוונותיה שהם העשרה מיני חצים, שזרק וירה בה המלך שתפסה כמו שמבאר שם. וצריכין צדיק בעל כח גדול שיוכל לכנס לתוך כל המקומות שנפלה לשם ולהוציא ממנה כל העשרה מיני חצים, ולידע כל העשרה מיני דפיקין כדי שידע

איך צריכין לרפואתה. ולנגן כל העשרה מיני נגינה, כי עקר רפואתה על ידי נגון ושמחה. והבן שם עוד דברים מתוך דבר. והעקר להוציא משם עצות טובות לשוב להשם יתברך באמת כי 'לא המדרש הוא העקר אלא המעשה' (אבות א יז):